

Czwartek 14 października 2004

- we współpracy sądowej w sprawach karnych, przyjęcie środków prawnych określających podstawowe cechy przestępstw przewidzianych w art. 2 decyzji ramowej 2002/584/JHA w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi⁽¹⁾ oraz przyjęcie środków prawnych określających minimalne gwarancje dla oskarżonych i więźniów. W tej samej dziedzinie konieczne jest również nadanie nowego impulsu do działania dla Eurojustu w celu utworzenia urzędu Europejskiego Prokuratora Generalnego, którego kompetencje wykraczałyby poza wyłączną ochronę interesów finansowych Unii;
  - f) przeprowadzenie do końca roku 2005 dokładnej i publicznej oceny wdrożenia programu walki z terroryzmem i jego powiązania z odpowiednimi programami krajowymi i międzynarodowymi, a także z pełnym poszanowaniem wolności indywidualnych;
  - g) dokonanie dokładnej i publicznej oceny praktycznych skutków istnienia specjalnych przepisów w niektórych Państwach Członkowskich oraz przygotowanie planu ich stopniowego włączania do wspólnotowego porządku prawnego;
  - h) stworzenie Zintegrowanego Systemu Zarządzania Granicami umożliwiającego współpracę między agencją europejską i jednostkami Państw Członkowskich odpowiedzialnymi za kontrolę osób i towarów,
3. gratuluje Prezydencji Holenderskiej zobowiązania się do przyjęcia nie później niż 1 kwietnia 2005 r. decyzji przewidującej rozszerzenie zasady głosowania większością głosów oraz procedury współdecydowania na wszystkie działania, o których mowa w Tytule IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zwraca się do Rady Europejskiej o uwzględnienie tej sugestii;
4. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i Radzie Europejskiej oraz do przedstawienia go do wglądu Komisji, rządów i parlamentom Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz. U. L 190 z 18.7.2002, str. 1.

P6_TA(2004)0023

Gruzja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Gruzji

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Gruzją z drugiej strony⁽¹⁾, która weszła w życie w 1999 roku,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze sprawozdania i rezolucje w sprawie stosunków z krajami tego regionu, mianowicie swoje zalecenia z dnia 26 lutego 2004 r. dla Rady w sprawie polityki UE względem Południowego Kaukazu⁽²⁾,
  - uwzględniając powstającą Szerszą Europę — Politykę sąsiedztwa Unii Europejskiej, która obejmuje ten region, oraz wytyczony cel długoterminowy państw tego regionu, którym jest pełny udział w europejskiej integracji i współpracy,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 swojego Regulaminu,
- A. witając z zadowoleniem przeprowadzane reformy polityczne i ekonomiczne i posunięcia zmierzające do zbudowania trwałych i wydajnych instytucji demokratycznych, jak również podejmowane przez rząd wysiłki na rzecz rozwiązania problemu korupcji na szeroką skalę, co przyczynia się do stworzenia pokojowej i zamożnej Gruzji, która może przyczynić się do stabilności w tym regionie i całej Europie,
- B. ubolewając nad niedawnymi wybuchami przemocy w regionie Południowej Osetii i eskalacji przemocy, która pozostawiła po sobie ofiary śmiertelne, rannych i poważne zniszczenia materialne,

⁽¹⁾ Dz. U. L 205 z 4.8.1999, str. 1.

⁽²⁾ P5_TA(2004)0122.

Czwartek 14 październik 2004

- C. mając na uwadze, że brak postępu w rozwiązywaniu konfliktów w regionach Abchazji i Południowej Osetii jest przeszkodą w rozwoju Gruzji,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska — we współpracy z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i innymi podmiotami — powinna zwiększyć poparcie dla obecnych wysiłków zmierzających do rozwiązania konfliktów w Gruzji i rejonie Południowego Kaukazu,
- E. mając na uwadze, że „wybory prezydenckie”, które odbyły się w Abchazji w dniu 3 października 2004 r., muszą — wobec braku porozumienia w sprawie ostatecznego statusu Abchazji — zostać uznane za nielegalne i nie do przyjęcia, przy czym odnotować należy, że elektorat obejmował 115 000 osób, podczas gdy ponad 300 000 Gruzynów zostało wcześniej pozbawionych prawa wyborczego poprzez wypędzenie ich z domostw w tym regionie,
- F. ubolewając nad niedawnym oświadczeniem władz Rosji o zastosowaniu uderzeń prewencyjnych w Południowym Kaukazie jako części rosyjskiej doktryny bezpieczeństwa i podkreślając niezbędną rolę, którą Rosja powinna pełnić przy rozwiązywaniu istniejących konfliktów;
1. wyraża pełne poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji i zwraca uwagę na konieczność rozwiązania w drodze negocjacji, budowy zaufania i przy zastosowaniu wyłącznie pokojowych środków konfliktów w Abchazji i Południowej Osetii, respektując prawo ludów Gruzji do wytyczania własnych celów kulturowych, społecznych, ekonomicznych i politycznych;
  2. zwraca się do rządu Gruzji o określenie swojego zaangażowania na rzecz autonomii Abchazji i Południowej Osetii, które wydaje się być warunkiem wstępnym pokojowego rozwiązania konfliktów i zjednoczenia narodowego opartego na porozumieniu;
  3. podkreśla, że pełna demilitaryzacja strefy konfliktu w Południowej Osetii (z wyłączeniem Wspólnych Sił Pokojowych OBWE) jest warunkiem wstępnym trwałego rozwiązania konfliktu w tym regionie; prosi Radę o udzielenie poparcia dla dalszego podwyższenia skuteczności misji OBWE w tym regionie;
  4. odrzuca „wybory prezydenckie” w Abchazji jako nielegalne i wzywa Komisję i Radę do wsparcia intensyfikacji procesu negocjacyjnego pod auspicjami ONZ w konflikcie gruzińsko-abchaskim;
  5. wita z zadowoleniem rozpoczęcie misji „Rządy prawa” EPBiO w Gruzji; wierzy, że ta misja stanowi krok naprzód w stosunkach pomiędzy UE i Gruzją i krok naprzód Gruzji na drodze do ustanowienia głębszych i bardziej owocnych stosunków z UE i przejścia celów Europejskiej Polityki Sąsiedztwa;
  6. wzywa Unię Europejską i urzędującego Przewodniczącego do zaopatrzenia specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej na Południowym Kaukazie we wszystkie środki potrzebne do skutecznego i widocznego działania oraz podjęcia dalszych zdecydowanych kroków, wliczając w to wolę mediacji w konfliktach, dla osiągnięcia politycznych celów UE w tym regionie;
  7. wzywa Radę i Komisję do pełnego włączenia Federacji Rosyjskiej w proces budowy stabilizacji na drodze negocjacji politycznych i wzywa Rząd Federacji Rosyjskiej do powstrzymania się od wszelkich kroków, które mogłyby mu zagrozić; wzywa Radę i Komisję do poruszenia sprawy integralności terytorialnej Gruzji podczas dialogu z Rosją w ramach Umowy o Partnerstwie i Współpracy;
  8. wzywa Federację Rosyjską do respektowania zobowiązania wycofania rosyjskich sił zbrojnych z Gruzji podjętego na konferencji OBWE w Stambule w roku 1999 i popiera zobowiązanie Gruzji złożone przez prezydenta Sakaszwili Organizacji Narodów Zjednoczonych, że obce wojska nie zajmą terenu opuszczanego przez wojska rosyjskie;
  9. wzywa UE do przejścia aktywnej roli w opracowaniu szeregu inicjatyw zmierzających do przełamania impasu w tym regionie;

Czwartek 14 października 2004

10. wita, w tym kontekście, porozumienie, do którego dojdzie podczas przyszłego spotkania premiera Gruzji, Zuraba Żwanii, z przywódcą separatystów w Południowej Osetii, Eduardem Kokojtim; wzywa Radę do uważnego śledzenia rozwoju kwestii i do dołożenia starań w celu ułatwienia dialogu i zapobieżenia eskalacji napiętej sytuacji;

11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji do Rady i Komisji, urzędującej Prezydencji, Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Sekretarza Generalnego NATO, Prezydenta i Parlamentu Gruzji oraz de facto władz regionów Południowej Osetii i Abchazji.

P6_TA(2004)0024

Ogólny System Preferencji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Komunikatu Komisji skierowanego do Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego: „Kraje rozwijające się, handel międzynarodowy i rozwój zrównoważony: rola systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) Wspólnoty na dekadę 2006-2015” (COM(2004)0461)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Komunikat Komisji (COM(2004)0461),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r. o stosowaniu systemu ogólnych preferencji taryfowych w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2004 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2211/2003 z 15 grudnia 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2501/2001 i przedłużające okres jego obowiązywania do dnia 31 grudnia 2005 r.⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 29 listopada 2001 r. w sprawie planu ogólnych preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 4 grudnia 2003 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady przedłużającego do dnia 31 grudnia 2005 r. stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2501/2001 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. i zmieniającego to rozporządzenie⁽⁴⁾,
- uwzględniając Komunikat Komisji „W stronę silniejszej kultury konsultacji i dialogu — Zasady ogólne i minimalne standardy konsultacji Komisji z zainteresowanymi stronami” (COM(2002)0704),
- uwzględniając Deklarację z Doha przyjętą przez IV Konferencję Ministerialną WTO w dniu 14 listopada 2001 r.,
- uwzględniając wyniki Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju (WSSD) we wrześniu 2002 r. w Johannesburgu (RPA) (26 sierpnia — 4 września 2002 r.),
- uwzględniając konsensus z Monterrey przyjęty na międzynarodowej konferencji „Finansowanie dla rozwoju” w Monterrey (Meksyk) w dniach 18-22 marca 2002 r.,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu, a także mając na uwadze, co następuje,

⁽¹⁾ Dz. U. L 346 z 31.12.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 332 z 19.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz. U. C 153 E z 27.6.2002, str. 234.

⁽⁴⁾ Dz. U. C 89 E z 14.4.2004, str. 101.